

Ха така. Сега тичай да не те видят очите ми.

Гостът беше развил вече навуцата си и се канеше да ги захвърли задъ струпаните кожи на жгъла.

— Ти ли си? — обърна се бай Ангел към него.

— Сега не съм аз. Давай по-скоро да си мърят опинци на босъ кракъ, че заптиетата бързат по дирите ми.

Бай Ангел излезе на вратата, огледа улицата и забеляза на стотина крачки няколко заптиета. Те надничаха въ всеки дюкян от двете страни на улицата, влизаха нѣкъде и внимателно оглеждаха минувачите. Решили сѣ да не пропуснатъ никого отъ очите си.

— Наблизо ли сѣ?

— Наблизо.

— Тогава не мога се прехвърля отвѣдъ.

Двамата се спрѣха единъ срещу другъ въ недоумение. Ами сега? Въ мигъ гостътъ дигна престилката на чирака, препаса я и седна на мѣстото му.

— Когато наближатъ заптиетата, ти блѣскай по главата, блѣскай, колкото можешъ. И карай ми се тъй, както си знаешъ.

Бай Ангелъ разбра, какво трѣбѣа да прави. Той грабна единъ надѣнатъ на калѣпъ царвуль, разрѣза стѣпалото му и го пхна въ рѣцетъ на госта си. Сетне пристѣпи на прѣсти къмъ вратата, погледна косо нагоре и се върна сѣщо тъй предпазливо. Въ сѣседния дюкянъ надничаеше онбашията, последванъ отъ две заптиета.

Изведнажъ грѣмна гласътъ на бай Ангела, бѣсенъ и свирепъ:

— Хлѣба ми ядешъ, а злото ми мислишъ, глупакъ съ глупакъ! Я погледни тука, я погледни! Презъ срѣдата ли намѣри да прокарашъ ножа бе, диване! Ти очи нѣмашъ ли?

И ударитѣ завалѣха като градушка върху главата на нещастния чиракъ. А той сгушилъ се въ раменетѣ си, само повдига лакти и се мѣчи да намали силата имъ.

— Ти или ще си обирашъ крушките отъ тука, или ще те заколя ей съ тоя ножъ нѣ.

И пакъ налита да бие все по-стрѣвно, все по-неумолимо. По-стрѣвни, по-неумолими ставатъ ударитѣ, когато хлѣтва обашията, прибѣрзаль да разбере, какво има въ дюкяна на бай Ангела. Привлѣчени отъ ругатнитѣ, отвѣнъ се събира цѣла тѣпла любопитни.

— Какво си криешъ лицето, какво? Срамъ-те е да ме погледнешъ ли? Погледни тогава онбашията, да види той, какъвъ чешитѣ си се извѣдилъ. Ха де, погледни!... И се спуща да разгърне скопчениѣ надъ главата му рѣце.

— Какво, какво се е случило, майсторе, — попитва състрадателно онбашията.

— Какво? Вижъ какво... — И той му посочва разрѣзания царвуль... — Цѣла година на занаятъ го учи само за пакостъ. Да не ми бѣше братъ, щѣхъ да го заколя до днесъ. Ама сега ще му изпия крѣвичката, предъ тебе ще я изпия, че и законътъ да знае, защо съмъ премахналь тоя нехранимайко

...чиракътъ, нарами два чифта нови царвули, мина спокойно покрай крѣчмата, поздрави бай Ангела и се изгуби...

